

професійних державних службовців. Угода про асоціацію між Україною та ЄС є одним із способів досягнення цієї мети. У документі зазначено, що Союз має сприяти поступовому зближенню сторін на основі спільних цінностей. Тому головним є не вирішення конкретних проблем у країнах ЄС, а дотримання загальних принципів, насамперед належного врядування [1]. Реформа публічної служби є складовою адміністративної реформи в Україні, яка має здійснюватися на основі законодавства, професіоналізму, деполітизації та рівних можливостей. У випадку України складовими цієї реформи є розробка і запровадження нового законодавства щодо публічної служби, удосконалення і оновлення системи профнавчання державних службовців, представників органів місцевого самоврядування та депутатів місцевих рад.

#### **Література:**

1. Boyko V. (2016) "Possibilities of applying EU experience to reform the system of professional training of civil servants", Bukovynskyi visnyk derzhavnoyi sluzhby ta orhaniv mistsevoho samovriaduvannia, [Online], available at: <http://buk-visnyk.cv.ua/30-0/608/> (Accessed 25 Nov. 2017)
2. Lisnychyi V. (2015) Politychni ta administratyvni systemy zarubizhnykh krayin [Political and administrative systems of foreign countries], UADU, Kyiv, Ukraine

**Ковальчук І.В.**

здобувачка гр. ПА-23МЗ

**Немченко Т.А.**

кандидат економічних наук, доцент

Центральноукраїнський національний технічний університет  
м. Кропивницький, Україна

### **УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ МЕДИЧНИХ ПОСЛУГ ЯК КЛЮЧОВИЙ ЕЛЕМЕНТ МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ ОХОРОНОЮ ЗДОРОВ'Я**

Управління якістю медичних послуг виступає в умовах сьогодення фундаментальною основою ефективного функціонування системи охорони здоров'я та, водночас, визначальним фактором забезпечення належного рівня медичного обслуговування населення. Глобалізація та впровадження нових технологій ставлять перед медичними закладами виклики, пов'язані з адаптацією до світових тенденцій, що вимагає необхідності застосування сучасних підходів до управління якістю, які можуть відповідати найсучаснішим вимогам та забезпечувати конкурентоспроможність медичних установ.

Модель управління якістю медичних послуг є складною багаторівневою системою, що інтегрує різні аспекти організаційної діяльності для забезпечення високого рівня надання медичних послуг. Її основою є системний підхід, який розглядає якість не як окремий показник, а як багатокомпонентний процес, що охоплює всі етапи надання медичної допомоги — від планування та організації до моніторингу результатів і впровадження коригувальних заходів. Модель базується на принципах безперервного вдосконалення, інтеграції стандартів і залучення всіх учасників до процесу забезпечення якості та охоплює структурні, процесні та результативні компоненти медичного обслуговування. Ключовим компонентом згаданої моделі виступає стратегічне управління, яке передбачає формулювання довгострокових цілей, розробку стандартів якості, планування ресурсів та організацію діяльності з урахуванням національних та міжнародних норм і вимог. Важливого значення набуває також визнання вагомості процесу управління якістю на керівному рівні та залучення керівників до даного процесу, що забезпечує цілісність і відповідність усіх аспектів діяльності медичного закладу визначеним стандартам [1].

Функціональний рівень концептуальної моделі управління якістю складається з механізмів контролю, які включають моніторинг і оцінку якості надання послуг, а також аналіз даних для виявлення можливих відхилень та недоліків. Цей рівень забезпечується

впровадженням інформаційних систем, що дозволяють здійснювати систематичний збір та аналіз даних, що стосуються медичних процесів, ресурсів і результатів [1].

Формування ефективного механізму управління якістю неможливе без врахування вимог оточуючого середовища, насамперед за рахунок організації співпраці з регуляторними органами, пацієнтами та іншими зацікавленими сторонами, що сприяє підвищенню прозорості та підвітності діяльності медичних установ [2].

Отже, приходимо до висновку, що механізм управління якістю в медичних установах повинен мати динамічний характер, що дозволить йому адаптуватися до змін у зовнішньому середовищі, нових викликів та можливостей. Загалом, функціонування системи якості полягає не лише у досягненні високих показників якості на момент поточної оцінки, а й у забезпеченні довгострокового, сталого підвищення якості медичних послуг на всіх рівнях управління.

### **Література:**

1. Алькема В.Г., Сумець О.М., Кириченко О.С. Менеджмент закладу охорони здоров'я: навчальний посібник. – К: ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», 2023. – 254 с.
2. Вовк С. М., Половян Н. С., Вовк Т. В. Особливості трансформації механізмів управління якістю надання медичних послуг. *Публічне управління та митне адміністрування*, 2020. № 3 (26), С. 33-37.

**Лось С.П.**

здобувач гр. ПА-23МЗ

**Фомічов К.С.**

доктор юрид. наук., професор

Центральноукраїнський національний технічний університет  
м. Кропивницький, Україна

## **ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ЗМІЦНЕННЯ СПРОМОЖНОСТІ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УКРАЇНІ**

Успішність реформи територіального впорядкування влади та місцевого самоврядування на основі концепції децентралізації в Україні, зокрема в частині посилення матеріально-фінансового базису міст, селищ та сіл, а також надання їм ширших повноважень у розпорядженні ресурсами, сприяє посиленню господарської діяльності на місцевому рівні та створює необхідні передумови для розкриття внутрішнього потенціалу територіальних громад. Поряд із тим, якісно новий підхід до управління територіальними громадами ще не є сформованим у зв'язку з нерегульованістю перерозподілу повноважень між громадами та адміністративно-територіальними одиницями регіонального й субрегіонального рівнів. Як наслідок, зміни в адміністративно-територіальному устрої, а також у бюджетній системі України, істотно вплинули на структуру бюджетів територіальних громад, зокрема їх дохідну та видаткову частини.

Саме з огляду на актуальність аспекту посилення спроможності територіальних громад, вважаємо, що доцільно розрізняти їх бюджетну, інфраструктурну та кадрову спроможність, комплексний аналіз яких дає змогу оцінити її функціональну спроможність загалом.

Функціональна спроможність громади визначається як сукупність наявних ресурсів, процесів і досягнутих результатів, що дозволяють оцінити її здатність забезпечувати власний розвиток та задовольняти потреби мешканців.

Кадрова спроможність громад полягає в ефективному управлінні персоналом органів місцевого самоврядування, а також установ і організацій, що перебувають у комунальній власності, що забезпечує оптимальний кількісний і якісний склад працівників для виконання покладених завдань.